

Deal or no deal!

Als je leest en bekijkt wat in de landbouw
gespoten wordt, zijn de kilo's in de
sportsector echt een absolute peulenschil

Alweer bijna twee jaar wordt in de sportsector gesteggeld over een Green Deal. Het idee hierachter is dat met de dreiging van een compleet verbod op chemie in de sportsector, branche- en belangenorganisaties zelf het initiatief moeten nemen om te komen tot een verdere afbouw van chemie. Het eerste wat mij daarbij altijd verbaast, is dat niemand vraagt hoeveel er nu eigenlijk gebruikt wordt. Als vakblad hebben wij daar wel eens wat onderzoek en navraag naar gedaan. En hoewel daar eigenlijk geen betrouwbare informatie uit naar voren is gekomen, heb ik het idee dat het vooral erg weinig is. Als je leest en bekijkt wat in de landbouw gespoten wordt, zijn de kilo's in de sportsector echt een absolute peulenschil. Ik bedoel daarmee te zeggen dat er op de keper beschouwd eigenlijk helemaal geen probleem is. Als je aan fieldmanagers vraagt hoe zij chemie inzetten, dan is dat iedere paar jaar misschien een spuitbeurtje tegen breedbladige onkruiden. Middelen tegen schimmels worden in de sport absoluut niet gebruikt, omdat ze simpelweg veel te duur zijn om in het budget van een gemiddeld sportveld te passen.

**Als je als fieldmanager met de veldspuit door
de poort van een sportaccommodatie rijdt,
gaan tien minuten later de eerste telefoontjes
naar de betrokken wethouder**

Is er daarmee geen probleem met chemie in de sport? Puur cijfermatig bekeken denk ik inderdaad van niet, maar helaas kom je er daarmee niet meer anno 2015. Als je als fieldmanager met de veldspuit door de poort van een sportaccommodatie rijdt, gaan tien minuten later de eerste telefoontjes

naar de betrokken wethouder. Ik wil daarmee zeggen dat de toekomst zoals hij er nu uitziet, waarschijnlijk grotendeels chemievrij zal zijn, alleen al vanwege het feit dat de burger dat zal eisen. Daar helpt geen moedertje lief of Green Deal aan. Blijft natuurlijk het feit dat het niet sterk is dat bonden en brancheorganisaties het niet eens kunnen worden over dit convenant. Ik begrijp de argumenten van beide partijen. En natuurlijk staan bonden en gemeentes op nummer één als probleemeigenaar, maar de praktijkkennis zit voor bijna de volle honderd procent bij de aannemerij. Welke gemeente of bond heeft hierover nog echt diepgewortelde praktijkkennis of heeft zich hier de afgelopen jaren over bekommerd?

Het is trouwens maar de vraag of een Green Deal door de sector zo belangrijk gevonden wordt. Als je de gemiddelde aannemer vraagt, zal hij zeggen: 'Kost een paar centen meer, maar dan is chemievrij geen reëel probleem. Er zijn inmiddels al zo veel gemeentes die het zonder doen. Dus een compleet verbod kan – puur technisch gezien – morgen worden ingevoerd.'

De strijd wie nu de drijvende kracht achter de Green Deal wordt, is daarom ook vooral een prestigestrijd, waarvan nu al vaststaat wie de winnaar wordt. Juist ja, niemand dus.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofredacteur

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-5225